

Ennen nuorekas vireä
Karusemme kiinnostava
oli valpas ja ripeä
monen suuri henkireikä
jossa väännetty väkevät
säkeet vallan verrattomat
runot runsaimmat kasattu
mielenliikkein liekehtivin
sananliekkien palolla
tyyliin vanhan Väinämöisen.

-

Vuoden kumminkin kuluivat
loppui virta kantapäistä
ratsu siivetön simahti
eväät loppui kirjoittajain
kynät kirposi käsistä
sammui lamppu loisteleva
veto saitilla lopahti
runoniekat nitkahtivat.

-

Yksin harhailen hämyssä
Karusessa katsastelen
poissa häipyneet kaverit
vaiko huopatossuissansa
hiljaa hiipivät salassa
muistiansa virkistellen
jospa syttyvi säkeitä
juttujakin juonikkaita
meidän kaikkien iloksi
Karusemme kunniaksi.

3.5.2013